

НАША ЦЕРКВА

*Видання благословив Архієпископ і Митрополит Києва - Матері міст Руських,
Галицький, Патріарх всієї Руси-України, Свято-Успенських Києво-Печерської та
Почаївської Лавр Священноархімандрит ФІЛАРЕТ*

Релігійний додаток часопису "БОРИСТЕН"

---№02(210)---

*Господь вказує нам шлях до
успадкування життя вічного:
люби Бога і люби ближнього! Люби
жертвовно, як і Бог полюбив тебе,
– Митрополит Епіфаній*

*Проповідь Блаженнішого
Митрополита Київського і всієї
України Епіфанія
в неділю про блудного сина
**Дорогі брати і сестри! Слава Ісусу
Христу!***

Здається лише нещодавно роздумами над читанням з Євангелія про навернення митаря Закхея ми розпочали приготування до Великого посту, а вже половина цього шляху нами пройдена. Кожен тиждень стає ніби сходиною до початку постування, у молитвах і піснеспівах богослужіння та в настановах щодо самообмеження примножуючи нагадування і приклади, покликані допомогти нам повніше зрозуміти наші духовні обов'язки. Адже піст – це не тільки і не стільки час, коли ми обмежуємо себе у певного роду їжі, хоча і це обмеження є важливим та необхідним. Піст – це час посиленої молитви, це час покаяння, це час духовного повернення від блукання на роздоріжжях гріха у світі цьому, що лежить у злі, до дому Отця нашого Небесного, до Його батьківських обіймів. І дороговказом на цьому шляху нам слугує одна з найбільш відомих притч Спасителя, яку нині чуємо з читання Євангелія – притча про блудного сина.

Як і кожна притча, яку ми знаходимо у Священному Писанні, ця алегорична розповідь і настанова є багатогранною. Вона має історично-пророчий контекст, адже в образі двох синів ми бачимо народи світу, що полишили Бога і пішли блукати у пошуках насолод гріховних, кланяючись ідолам і марнуючи

дари Творця, та народ Ізраїля, який залишився в огорожі закону Божого. І цією притчею Спаситель закликає не відкидати язичників і грішників, коли вони навертаються до Бога, хоч якими б не були їхні попередні злі діла – адже вони є наші брати.

Бо всі ми, люди, є діти одного Небесного Отця. І коли хтось відвертається від злого способу життя, то таких треба не осуджувати за вчинене раніше, бо вони у покаянні самі себе осуджують, але слід підтримати їх на доброму шляху. «Веселитися ж і радіти треба тому, що брат твій оцей був мертвий і ожив, пропав і знайшовся» (Лк. 15:32) – закликає нас Господь. У такий спосіб ми бачимо вже не лише історичний контекст сповіщення Христом через притчу про блудного сина про те, що наблизився час навернення язичницьких народів від темряви ідолослужіння до світла істинного богопізнання. У притчі ми бачимо також і настанову, подібну до отриманої нами з притчі про митаря і фарисея. Настанова ця полягає в тому, що коли хочемо отримати прощення від Господа, то слід нам не величатися власними чеснотами, але осуджувати власні гріхи.

Однак ключове завдання роздумів над притчею про блудного сина, як частини приготування до Великого посту, – спонукати всіх нас у образі цього сина побачити самих себе. Адже як кожна дитина не народжується сама від себе, але має батька за плоттю, від якого народжується –

так і кожна людина у буття не приходить лише тому, що тілом народилася. До буття всіх нас приводить Отець Небесний, наш Творець.

Все, що ми, як люди, маємо від народження – душа і тіло з усіма їх даруваннями і здібностями, наші розум, воля і почуття, духовні та фізичні сили – все це не від нас самих походить, і навіть не від наших батьків, але через них ми отримуємо це як дар від Бога. Господь словами притчі ніби промовляє до кожного з нас: «Сину, ти завжди зі мною, і все моє – твоє» (Лк. 15:31). Нічого з того, що дійсно нам потрібне для буття, для задоволення наших потреб, Бог не приховав, не утаїв від нас, але щедро і з любов'ю дає нам.

Однак ми, спокушені гріхом, взявши дари Божі, віддаляємося від нашого Отця, щоби марнувати дане нам Творцем на швидкоплинні задоволення. Мільйонами голосів світ цей повторює слова безумного багача з іншої євангельської притчі: «Скажу душі моїй: душе, багато маєш добра, що лежить у тебе на багато років: спочивай, їж, пий, веселись» (Лк. 12:19). Але маємо не забувати слова Господа Ісуса Христа: «Хто не збирає зі Мною, той марнує» (Мф. 12:30). Тому всякий, хто відступає від Бога, раніше чи пізніше, але обов'язково досягає зубожіння, змарнувавши, за словом притчі, отримане від Отця.

А без дарів Божих, без Господньої милості кожен з нас стає подібним до блудного сина в країні голодуючій. Ми наймаємося служити світу цьому, і бажаємо хоч чимось поповнити

змарноване. Але світ цей сам від себе, без Бога і поза Ним, нічого справді необхідного і корисного не може подати нам. І саме тому ніякий грішник не може знайти у світі цьому справжнього заспокоєння, – як блудний син, який «радий був насититися стручками, які їли свині, але ніхто не давав йому» (Лк. 15:16).

Звернімося кожен до власного духовного і життєвого досвіду, і побачимо в ньому підтвердження справедливості показаного у притчі. Коли гріх спокушає нас, то видається принадливим і обіцяє багато задоволення. Але ніколи він не приносить того, що обіцяє: як від початку принадливий на вигляд і смачний в уяві заборонений плід, коли спожили його Адам і Єва, замість обіцяного обоження – приніс їм страждання, тління і смерть.

Як вогонь не може бути погашений, коли до нього додавати щось, здатне до горіння, так і гріховні пристрасті не заспокоюються від служіння їм, але тільки більше розпалюються і стають більш ненаситними. Той, хто звик осуджувати – ніколи не знайде спокою для душі, але знову і знову в ближніх своїх знаходить привід для осудження і лише розпалює свій гнів та примножує озлоблення. Хто звик красти – не зупиняться, скільки б не вкрав, бо вже привласнене здається йому малим і недостатнім, і завжди хочеться чогось більшого, і пристрасть знову і знову спонукає чинити злочини. П'яниця чим більше п'є, тим більше страждає, і вже не заради задоволення робить це, як було від початку, а для того, щоби хоч на малий час погасити стражда-

тілесні й душевні. І так, який би ми гріх не взяли, на яку би пристрасть не звернули погляд – всі вони однаково у сутності своїй і безплідні, і ненаситні.

Притча про блудного сина не лише показує нам все це, але, що найголовніше, – показує шлях до спасіння, який полягає у покаянні, у наверненні від життя у гріху до життя з Богом. І на прикладі притчі ми бачимо три послідовних кроки, які позначають істинне покаяння.

Перший – це усвідомлення власної гріховності. Як можна захиститися від небезпеки, коли не будеш думати про загрозу? Як можна отримати вилікування від хвороби, коли не усвідомиш, що захворів та потребуєш лікування? Так і з поканням – воно не можливе без того, щоби найперше усвідомити свою гріховність. Усвідомити, що стан, у якому ти перебуваєш зараз – це стан не нормальний, не природний, не правильний.

Вчора під час Всенічного бдіння у храмах ми мали можливість почути спів 136-го псалма: «На ріках вавилонських, там ми сиділи і плакали, коли згадували Сион наш» (Пс. 136:1), який є частиною приготування нас до Великого посту. Цей псалом, через образ полону народу Ізраїля у землі Вавилонській, є нагадуванням кожному з нас про перебування у полоні гріха. Юдеї вже довгий час жили в чужій землі, багато хто і народився у полоні, і звик до нових обставин – але слово псалма наполегливо закликає не забувати, що справжнє життя,

справжнє добро, справжня свобода і радість – в полоні неможливі. Що все це пов'язане лише з рідною землею, зі святим містом і з Богом, Який обрав це місто. «Якщо забуду тебе, Єрусаліме, нехай буде забута правиця моя. Нехай прилипне язик мій до гортані моєї, якщо не пом'яну тебе і коли не поставлю Єрусалім початком радості моєї» (Пс. 136:5-6) – проголошує псаломспівець.

Світ цей, який лежить у злі, – подібний до Вавилону, і перебування наше в ньому – до полону, визволитися з якого можемо, лише усвідомивши, що наш справжній дім – це Оселі Отця нашого, Царство Небесне. Бо за свідченням апостола Павла ми «не маємо тут постійного міста, але шукаємо майбутнього» (Євр. 13:14).

Тож і кожному з нас першим кроком до плідного покаяння належить усвідомити свою гріховність. А відтак другим кроком – спонукати себе до переміни. Розуміючи, що стан гріха, в якому ми перебуваємо – не добрий, не нормальний, шкідливий та веде до загибелі, – спонукати себе відкинути гріх, перемінити своє життя.

І перемінити не тим, що одну залежність змінити на іншу, одну пристрасть перемогти, віддавшись іншій. Бо досвід святих отців і преподобних подвижників свідчить, що пристрасті не опановують людину всі одночасно, але одні більшою мірою, інші – меншою. І людина, коли віддається якійсь пристрасті, то від багатьох інших може відчувати себе свободною, і відтак – заспокоюватися. Як заспокоював себе фарисей, дивлячись на митаря, і думав, що коли він не чинить якихось гріхів, що їх чинять інші, то цим він вже досяг праведності.

Однак з притчі про блудного сина ми бачимо іншу настанову – грішник, страждаючи від голоду, вирішив не перемінити одного господаря на іншого, не попросив замість того, щоби пасти свиней, надати йому іншу працю, але вирішив повернутися до батька. Тобто вирішив виправити не наслідки свого злого рішення, але подолати саму причину, яка привела його до зубожіння – хибне рішення піти з батьківського дому.

Отак і нам належить, усвідомивши гріховність свою і зрозумівши, що слід виправлятися, зробити третій крок – принести перед Богом покаяння, повернутися до Господа. І якщо думки наші про важкість вчинених гріхів, про нібито неможливість щось вже виправити, стануть спокушати нас залишити все, як є – то притча показує нам в образі милосердного отця Самого Бога. Він не чекає, доки грішник сам подолає весь шлях до Нього, але, як люблячий батько до блудного сина.

нас назустріч. Виходить і поспішає не для того, щоби докорити, а щоби прийняти з радістю і заспокоїти нас.

Тож, дорогі брати і сестри, знаючи все це, маючи ці настанови, маємо застосувати ці знання на практиці, зробити час Великого посту не просто днями дієтичних обмежень, але дорогою повернення з країни гріховної, від полону пристрастей й убогості духовної – до дому Отця нашого Небесного. І нехай покаяння наше буде таким же щирим і плідним, як було покаяння блудного сина, щоби і про нас Господь міг сказати: «Син мій оцей був мертвий і ожив, пропав і знайшовся» (Лк. 15:24).

Аміль.

--- Митрополит Епіфаній відвідав міський будинок дитини «Берізка» ---

Блаженніший Митрополит Київський і всієї України Епіфаній 1 лютого 2021 року завітав до Київського міського будинку дитини «Берізка». Його Блаженство супроводжували керівник відділу соціального служіння Київської Митрополії Роман Холодов та співробітники відділу.

Традиційно, напередодні свого дня народження Блаженніший Митрополит Епіфаній дарує частинку свого тепла та добра тим, хто цього потребує. Предстоятель помісної Української Православної Церкви поспілкувався з дітками, а також передав корисні та приємні подарунки для малечі, необхідні засоби догляду та побутову техніку.

Митрополит Епіфаній подякував працівникам дитячого будинку за їхнє батьківство, адже вони опікуються майбутнім, дітьми, які не мають можливості опіки від рідних батьків. «Ви виявляєте батьківство, адже ви любите цих дітей, ви для них працюєте й живете. Фактично, ви своє життя присвячуєте тому, щоби опікуватися дітками. Ми в міру наших можливостей допомагаємо та будемо допомагати, – сказав Предстоятель. – Нехай Господь запалює незгасимий вогник надії в серцях цих дітей. Нехай дарує силу й наснагу тим, хто щодня допомагає їм зростати. Ми знаємо, що Бог творить чудеса й благодіє через кожного із нас. Долучитися до благої справи можна й щирою молитвою, щоби кожна дитина, яка потребує підтримки, отримала її, щоби не втратила віру в добро, а любов до Бога зігрівала її серце й давала наснагу долати різні труднощі».

Предстоятель Православної Церкви України нагородив Благословенною Грамотою з відзнакою Головного лікаря Олександра Могильного та заступницю головного лікаря Христину Тихомирову.

На сьогодні в «Берізці» перебуває 78 дітей. Це єдиний спеціалізований заклад медико-соціальної реабілітації для дітей-сиріт та дітей, які залишилися без батьківського піклування, з органічними ураженнями нервової системи, та для дітей народжених ВІЛ-інфікованими матерями, ВІЛ/СНІД хворих дітей.

П'ятий Президент України Петро Порошенко привітав Митрополита Епіфанія

Предстоятель Православної Церкви України 3 лютого 2021 року зустрівся з п'ятим Президентом України Петром Порошенком.

У зустрічі також взяв участь народний депутат України Ростислав Павленко.

На початку спілкування Петро Порошенко привітав Митрополита Епіфанія з другою річницею інтронізації та Днем народження.

Також Його Блаженство обговорив з високоповажними гостями перспективи подальшого становлення Православної Церкви України та соціальні проекти й міжнародну діяльність.

У Свято-Михайлівському Золотоверхому соборі попрощалися з режисером Сергієм Проскурнею

У Свято-Михайлівському Золотоверхому соборі 4 лютого 2021 року звершено чин похорону режисера Сергія Проскурні.

Вшанувати пам'ять Сергія Владиславовича прийшов Блаженніший Митрополит Київський і всієї України Епіфаній.

Предстоятеля помісної Української Православної Церкви супроводжував митрополит Вінницький і Барський Симеон.

Відповідаючи на питання журналістів з приводу постані Сергія Проскурні Його Блаженство зокрема зазначив: «Останнє наше спілкування було на патріотичних нотах, коли ми об'єдналися й Церква набувала свого становлення. Він вболівав за це, він цим жив і співпереживав. Остання наша розмова була саме про ці основоположні речі, бо це для нього як українця було внутрішнім наповненням».

Сергій Проскурня народився 28 листопада 1957 року у Львові. Відомий режисер та продюсер, був співорганізатором різноманітних вистав, концертів та мистецьких фестивалів, зокрема й «Червоної руги». Керував Одеським оперним та Черкаським драматичним театрами.

Релігійні діячі закликають МОН дбати про ціннісні моральні орієнтири в освіті

Всеукраїнська Рада Церков і релігійних організацій обговорила з Міністром освіти і науки України питання подальшої взаємодії. Зустріч ВРЦіРО з міністром Сергієм Шкарлетом відбулася 11 лютого 2021 року в приміщенні міністерства, повідомляє Інститут релігійної свободи.

У спілкуванні взяв участь заступник голови Управління зовнішніх церковних зв'язків архієпископ Чернігівський і Ніжинський Євстратій. Владику супроводжував ректор Київської православної богословської академії протоієрей Олександр Трофимлюк.

Учасники зустрічі звернули увагу на питання викладання предметів духовно-морального спрямування в державних закладах освіти і визнання державою дипломів вищих духовних закладів.

На думку, глав Церков «Християнська етика» та інші подібні предмети є позитивним і ефективним елементом виховної складової освітнього процесу. Однак представники Ради Церков наголосили, що, як і раніше, має зберігатися вибір: батьки учнів можуть обрати альтернативний курс світської «Етики», якщо вони належать до іншої конфесії чи з будь-яких інших причин.

«Моральна складова, основизнать про релігії та їх відображення в культурі українського народу повинні бути присутніми у навчальному процесі. Вірити чи ні – справа особистого вибору і відповідальності людини. Але освіченість у елементарних питаннях релігії – ознака культурної і всебічно розвиненої особистості, і цю можливість школа має давати», – пояснив архієпископ Євстратій, професор Київської православної богословської академії Православної Церкви України.

Міністр нагадав, що предмет «Християнської етики», програма якого не передбачає жодних релігійних обрядів і розроблялася представниками різних церков, вже 15 років викладається в школах України, а в західних регіонах – ще триваліше. Він наголосив, що у цьому питанні держава виходить із міжнародних зобов'язань України забезпечити право віруючих батьків на релігійне виховання своїх дітей, що лише збагачує плюралізм в освіті поряд із збереженням світського характеру освіти в державних і комунальних школах.

Окрім цього учасники зустрічі обговорили питання практичної реалізації принципу «гроші за дитиною». Починаючи з 2019 року, державне фінансування шкільного навчання можуть отримувати всі учні, в тому числі ті, які навчаються у приватних закладах освіти, заснованих релігійними організаціями. Така зобов'язання держави передбачено у п.10 ст. 78

Закону України «Про освіту».

Релігійні діячі пояснили міністру суть своїх зауважень до антидискримінаційної експертизи підручників і навчальних програм, запроваджену МОН. На їхнє переконання, останнім часом спостерігається хибне спотворення ідеї забезпечення рівних прав і можливостей, коли під гарними гаслами боротьби з дискримінацією з освітнього процесу усуваються моральні орієнтири, сімейні цінності, духовне і культурне надбання українського народу.

Присутні також обмінялися думками щодо напрямків подальшої співпраці Міністерства освіти і науки України та Всеукраїнської Ради Церков і релігійних організацій, яка була започаткована ще у 2008 році. Зокрема, з того часу при МОН функціонує спеціальна Громадська рада по співпраці з церквами і релігійними організаціями, яка серед іншого доклала багато зусиль для державного визнання богослов'я як галузі знань та можливості державної акредитації духовних навчальних закладів, як це відбувається в інших країнах Європи вже сотні років.

promisna.info

«Адреси доброти»

ШАНОВНІ ДОБРОЧИНЦІ!

Ще раз хочемо зазначити що завдяки Вам Добра у світі стає більше. Особливо нас зворушують ті, хто робить це системно та не забуває про всіх кому потрібна допомога в Україні.

Так пані **Ореста Фединяк з Чикаго** зробила княжу пожертву на видання журналу «Бористен». **Леонід Якобчук зі штату Нью-Джерсі** добродично офірував кошти на духовну опіку українського воїнства. Так само **родина Василя і Ольги Карпенко з Мічігану** пожертвувала на потреби наших захисників та для сиріт у Січеславі.

Ми правдиво зворушені Вашою відданістю Україні. Нехай Вам гарно святкується та працюється!

Влас інформ.

Єпископ Павло в зоні проведення ООС благословив бійців спецпідрозділу поліції «Шторм»

24 лютого 2021 року, у третій день перебування на Донеччині, єпископ Одеський і Балтський Павло на запрошення командира підполковника поліції Анатолія Будзара зустрівся з командуванням та особовим складом добровольчого батальйону патрульної служби поліції особливого призначення «Шторм», який був створений у квітні 2014 року у структурі Головного управління Міністерства внутрішніх справ України в Одеській області.

Після створення Національної поліції батальйон перейшов в її підпорядкування та продовжує

виконувати функції з охорони громадського порядку як в місті Одеса, так і в зоні бойових дій на сході України.

Керуючий Одеською єпархією благословив бійців спецпідрозділу, які перебувають у черговій ротациї в районі проведення бойових дій.

Окрім того, у рамках місії «Воїни під покровом Богородиці» єпископ Павло спільно із військовими капеланами з благословення голови Синодального управління військового духовенства митрополита Іоана (Яременка) передав захисникам України ікону «Покрова війська».

Митрополит Епіфаній звершив панахиду на могилі Лесі Українки з нагоди 150-ліття з Дня її народження

Блаженніший Митрополит Київський і всієї України Епіфаній 25 лютого 2021 року звершив панахиду на могилі визначної української письменниці та культурної діячки Лесі Українки з нагоди 150-ліття з Дня її народження.

Разом з Предстоятелем Української Православної Церкви молилися настоятель храму Вознесіння Господнього, що на Байковому кладовищі протоієрей Ярослав Кравець, викладачі і студенти Київської православної богословської академії, представники місцевої влади, громадські діячі та небайдужі кияни.

Наприкінці відправи Його Блаженство звернувся до присутніх зі словом.

«Леся Українка є однією зі світочів

нашої української держави, які надихають нас до подальшої боротьби за становлення України. Вона залишила для нас свої видатні твори, через які вона жива і сьогодні. Її словами багато українців надихаються боронячи цілісність і незалежність нашої держави, бо і вона була сильною і вольовою жінкою та засвідчила, що навіть попри хворобу і певні випробування можна досягати висот. Тому ми сьогодні підносимо молитви за спокій її душі тут, на цьому місці, де вона спочиває», – зокрема сказав Блаженніший владика.

Окрім того, Предстоятель висловив думку про необхідність створення в центрі столиці пантеону пам'яті видатних українських діячів.

«Ми повинні надихатися пам'яттю про наших славетних пращурів, бути мудрими й сильними та йти шляхом, який тут на землі приведе нас до повної перемоги, а у Царстві Отця небесного до отримання нетлінного вінця. Слава Ісусу Христу і Слава Україні», – підсумував Митрополит Епіфаній. Згодом Його Блаженство відвідав розташований неподалік храм Вознесіння Господнього.

=== Молитва під час пошесті згубної ===

Господи, Боже наш, багатий
милосердям і милістю, що Своїм
мудрим Провидінням керуєш
нашим життям, вислухай нашу
молитву, прийми покаєння за гріхи
наші, припини пошесть згубну, яка
спіткала нас,

як Ти і раніше припиняв згубні
пошесті серед людей.

Милосердний Спасителю,
захисти здоров'я тих, хто на
Тебе уповає. Лікарю душ і тіл
наших, дай одужання тим, що
хворіють, і підведи їх з ложа
недуги та страждань. Благослови,
Господи, укріпи і захисти Своєю
благодаттю усіх тих, хто з
благодійністю і жертівністю

підкується про хворих вдома
чи в лікарнях. Визволи людей в
нашому місті (селі, монастирі),
в нашій країні і по всьому світу
від пошесті згубної, від хвороб і
страждань та навчи нас цінувати
життя і здоров'я як Твої дари.
Дай нам, Боже, Твій мир і наповни
наші серця непохитною вірою
в Твій захист, надією на Твою
підтримку і любов'ю до Тебе і
наших ближніх.

Твоє бо є щоб милувати і спасати
нас, Боже наш, і Тобі славу
возсилаємо, Отцю, і Сину, і
Святому Духу, нині і повсякчас і
навіки віків.

Амінь.

РЕКЛАМА

ШВИДКО
ЗРУЧНО
ПРЯМО В РУКИ

Найшвидший і найбільш надійний посылковий сервіс до України та країн СНД. Порівняйте терміни доставки пакунків через компанію MICT з другими компаніями і переконайтесь в цьому самі.

- ДОСТАВКА КОРАБЛЕМ
В Україну: 30-40 днів
В Москву: 30-40 днів
В Ст. Петербург: 35-45 днів
Решта регіонів на www.meest.us
- ЕКСПРЕС ДОСТАВКА ПОСИЛОК:
В Україну: 3-5 робочих днів
В Москву: 5-7 робочих днів
- ВІДПРАВКА АВІА І МОРСЬКИХ ВАНТАЖІВ
- ДОСТАВКА АВТОМОБІЛІВ У КОНТЕЙНЕРАХ
- УПАКОВКА І СТРАХУВАННЯ
- ПЕРЕКАЗ ГРОШЕЙ ЗА НАЙНИЖЧИМИ ЦІНАМИ

1-800-288-9949 www.meest.us

Marketing and design by Imaginestudio.com

Редагує колегія. Адреса бюлетня "НЦ КП"

Адреса редакції

а/с № 791, 49008 м. Дніпро, Україна

Телефон: (050) 340 - 28 - 27

e-mail: fidelsukhonis@gmail.com

Представництво за кордоном:
У США та Канаді: Mr. V. Babanskyj, 74 Oakridge,
Watchung, N.J. 07069, USA;

horysten.com.ua - архів бюлетнів

CatArt Верстка та дизайн

Підписано до друку 17.02.2016

Папір офсетний. Друк цифровий

Видавець ФОП Озеров Г.В.

м.Харків, вул.Університетська, 3, кв.9

Свідоцтво про державну реєстрацію

№ 818604 від 02.03.2000